

PÁRTÉLET ÉS PÁRTÉPÍTÉS

Miért nem mutatnak példát a pusztaszeri kommunisták a szövetkezeti mozgalom fejlesztésében?

Pusztaszeren egy termelő-csoport — a III. típusú. Petőfi — képviseli a fejlődést, az új élet útját. A pusztaszeri kis- és közepes parasztszövetkezetek közül a pusztaszeri gazdaságukból figyelik munkáját. Azt nem állíthatja senki, hogy nem támogatják népünk államát, hiszen az őszi vetést globálisan 200 százalékon felül teljesítették. Mi hát az oka annak, hogy Pusztaszeri község becsületes dolgozó parasztszája nem lépnek tömegesen arra az útra, amely életük megjavulását, munkájuk megkönnyítését, eredményeik megsokszorozását eredményezné? Ennek oka nem más, mint az, hogy a pusztaszeri kommunisták más kezével akarják kikapartatni a szőlőszőlőt, nem mutatnak példát a pártönkivülteknek az új élet kialakításában.

A községi pártalapszervezet tagjai csak úgy beszélnek a tisztségről, mintha rájuk nem vonatkozna a párt politikája. Az őszi felfejlesztés idején a községi alapszervezet tagjai közül egy sem kérte felvételét a tisztségre. Borka János községi párttitkár elvtárs a tömeg után kullog, ahelyett, hogy megmondaná nyíltan a pusztaszeri kommunistáknak: vessétek véget a maradiságnak és annak, hogy a tisztségek fejlesztés kérdésében a kulákok és a maradtak hangja érvényesül Pusztaszeren, s nem a párt szava. Ezen a jelenségen nem is lehet nagyon csodálkozni, mert a pusztaszeri pártszervezetben hónapok óta nincs rendszeres szervezeti élet. Pártvezetőségi ülés három hónapja nem volt, mert a pártvezetőséget nem képes összehívni Borka elvtárs. A pártszervezet elnöke — Takács elvtárs — például egyáltalán nem tartja kötelességének a vezetőségi ülésen való megjelenést.

Milyen taggyűlés lehet az ilyen pártszervezetben? Olyan, mint a legutóbbi, amikor a pártszervezet tagjai közül tízen hiányoztak. A pártszervezet gyenge munkájának megjavításáért Borka elvtársnak legfontosabb feladata: összehívni a pártszervezet tagjait, s a bíráló-önbíráló jegyzékben megjelölni az eddigi hibákat. Egységessé és harcossá kell tenni a pártvezetőséget, hogy jól vezethesse a párttagokat és az egész községet. Azért, hogy Pusztaszeren nem terjed a szövetkezeti mozgalom, a pusztaszeri kommunisták a felelősek. Hatvani Lajos, Bánfi István, Kósa István és a többi párttag miért hallgatja el, hogy Gyöngyösi Ferenc pártvezetőségi tag még a taggyűlésen is olyan ki-jelentést tesz: én a tisztséget nem javaslom, mert ott nem lehet megélni... Miért nem mondják meg a pusztaszeri elvtársak Gyöngyösi elvtársnak: a község dolgozó parasztszája a szövetkezeti útra vezetni a párttagok kötelessége.

Gyöngyösi és Kósa elvtárs ezt is vallja: „En egyetértünk pártunk politikájával”, de aki egyetért a párt politikájával, az harcol a pártért úgyis, hogy belép a termelőcsoportba és megmagyarázza a fejlődésnek ezt az útját, a többi dolgozó parasztnak is. Ezzel szemben Gyöngyösi és Kósa elvtárs — a többi pusztaszeri kommunistaival együtt — azonban nem ezt teszik. Hanem eltűntek meg azt is, hogy a munkástelepen Körmenyi István, aki a kulákok jó cimborája, hazugságaival szétbomlasztja egy alakuló termelőszövetkezetet.

Legnagyobb hibája a pusztaszeri kommunistáknak az, hogy félnek az újtól. Nem hisznek abban amit pártunk tanít, hogy a falu felébredéséhez, a dolgozó parasztszövetkezetek megjavításához egy út vezet: a szövetkezet. És ezért nem is beszélgetnek a dolgozó parasztszövetkezetekkel sem a szövetkezetekről. Félnek, hogy valaki megkérdi tőlük: ti tagjai vagytok-e már a szövetkezetnek, amelyről nekem beszéltek...? — mit válaszolnak...!

Nemcsak Pusztaszeren népevel, munkával, fegyverrel csoda, ha a dolgozó parasztszövetkezetek is a szövetkezetekről. Dékány Antal 19 holdas középparaszt például ezt mondja:

— A népevelők sem szölettek nekem, én sem kérdezősködtem a szövetkezetekről. Csak úgy, néha olvastam róla az újságban, amikor volt időm.

Pusztaszeren jól halad a vetés, de ez sem a párttagok, hanem a kötelességtudó dolgozó parasztszövetkezet érdeme. Pusztaszeri kommunistáknak tehát az a feladatuk, hogy

vizsgálják meg munkájukat és ismerjék be hibáikat a párt előtt. Ez a beismerés azonban a következő feladatok felismerése legyen. Határozzák el és kommunista módra javítsák ki a hibákat. Mutassanak példát és vezessék a szövetkezetek útjára községüket. Amikor összeülnek, hogy megbeszéljék feladataikat vizsgálják meg azt, hogy kinek van igaza. Gyöngyösi elvtársnak — aki fél a tisztségre lépni, mert szerinte „ott nem lehet megélni”, vagy annak, aki az ellenkezőjét állítja. De ennek megvitátása, az igazság eldöntése előtt nézzenek szét a megyében és az egész országban, hogy megláthatassák — ha eddig nem látták — hogy sok ezer dolgozó paraszt él jobban a tisztségekben, mint ahogy a pusztaszeri Petőfi-tisztségi tagjai is. Ha továbbra is azon a nézetten lesznek a pusztaszeri kommunisták,

mint Gyöngyösi elvtárs, akkor a kulákokkal fújják együtt a kását, akarva vagy akaratlanul. Kálman Károly, Festő H. Gergely, Dakó Lászlóné, meg a többi pusztaszeri kulák, akik máig sem vették el a földbe a magot, örülnek annak, ha Pusztaszer nem áll a szövetkezeti községek sorába. Hallgathatnak-e ezekre a hajdani béresnyúzókra a pusztaszeri kommunisták? Nem! Nem hallgathatnak! Ellenkezőleg: minden erejükkel harcoljanak ellenük, azokkal a dolgozó parasztszövetkezetekkel együtt, akik — becsülettel teljesítve kötelességüket az állam iránt — követik a pártot és továbbra is követik, ha jó példával előtük járnak a párttagok. Pusztaszer község fejlődése a pusztaszeri párttagok múlik. Ne feledjék el: a példamutatás kötelessége; a példamutatás — pártmegbízás.

K. I.

Szeged város, a csongrádi járás, Felgyő község és az öföldéki Béke tisztségek a november 7-i begyűjtési verseny győztese

A megyei tanács értékelte Csongrád megye dolgozó parasztszámának november 7-i begyűjtési versenyét. Az értékelést újrarendszerezés alapján készítették el és figyelembe vették, hogy egy-egy község vagy termelőcsoport teljesítette-e minden terményből begyűjtési ter-

A városok között Szeged város győzött a begyűjtési versenyben 1008 ponttal. A járások versenyében első a csongrádi járás 926, második a makói járás 853, harmadik a szentesi járás 743, negyedik a szegedi járás 727 ponttal. A községek közötti versenyben Felgyő a győztes. Eredménye 1293 pont. Utána Nagylak következik 1120 ponttal, majd Csanytelek 1104 és Pértvaros 1042 ponttal. Ezzen felül pontozást csak az a négy község ért el a megyében. Az öföldéki Béke 1019 ponttal lett az első a termelőcsoportok versenyében. A felgyői Petőfi 861, a szegedi Tancsics pedig 845 pontot szerzett. A megye legjobb dolgozó parasztszámát Dóda Lajos öt holdas székfűzői dolgozó paraszt érdemelte ki 1244 ponttal, a második Kormos Kálmán hét holdas állási dolgozó paraszt 1206 ponttal, s a harmadik Kaszás István négy holdas sándorfalvi dolgozó paraszt 1177 ponttal.

Papp Gizella, a Mátyás-téri iskola tanulója 150 kg. vasat gyűjtött

A DISZ-szervezet jó szervező és felvilágosító munkát végez az iskolákban a vas- és fémgyűjtés sikere érdekében. A legutóbbi lelkesedéssel Gyöngyösi elvtárs dolgozik. Gyöngyösi elvtárs tudja azt, hogy mit jelent nemzetgazdaságunknak a jól megszervezett vasgyűjtő kampány eredménye. Szegeden minden iskola versenyben áll egymással s a tanulók ifjúság nagy lendülettel gyűjti a hulladékvast és fémeket. Eddigi versenyfutamok győztese: Első a Má-

tyás-téri iskola, ahol az úttörő pajtások 5 mázsa vasat és 13 kg fémeket gyűjtöttek. Utána sorrendben következnek a Mérei-utcai iskola, Móra-városi iskola, Margit-utcai, Dóza György és Sziléri-sugarúti iskolák. Gyűjtési eredmény az általános iskolákban összesen: 28 mázsa vas és 54 kg fém.

Az egyéni versenyben az első Papp Gizella, a Mátyás-téri iskola tanulója, aki egymaga 150 kg vasat gyűjtött össze.

HATÁRSZÉLEN

lépdelt, mint egy róka, amikor áldozatát akarja megközelíteni, hogy ráugorjon. Csapó és Surányi elvtárs összenéztek, aztán várt, amíg álléplá határt. Az öregasszony át is jött. Lopakodva lépdelt, kezében a villával. Alig néhány méterre volt már a határhoz, az az odább kúszott és felegyenesedett. A megijedt határsértő úgy tett, mintha saját földjén dolgozna. Megint elkezdte azt, amit ott abbahagyott. Villával piszkálni kezdte a trágyát, meg ami éppen közelében volt: kórkákat, elsőt nővényt, részket. A járőrök megszólították, amire ő idegen nyelven felelt, mintha nem is értene, mit kérdeztek tőle.

Csapó elvtárs figyelmeztette, hogy magyarul beszéljen és mondja meg, hogy miért jött át a határon.

A megszeppent öregasszony kezéből kivették a villát. Látták ezt oda-átról is. Négy titóista janicsár nagy karomkodással szemlélte az esetet. Ők küldték át a határon a rongyos ruhába öltözött idős nőt.

A járőrök tovább kérdezték az öregasszonyt. Kiderült, hogy magyarul is tud beszélni a határsértő. Egyre csak azt hajogatta, hogy őt nem küldte senki, neki nem mondták azt, hogy jöjjön át. Saját maga határozta el, hogy átjön, meg akarja látogatni

magyarországi rokonát. Ruvasz nő volt. Szakadt ruhát vet magára, de látszott, hogy a rossz ruha alatt másik is van rajta.

Szipogni kezdett. Zsebkendőjét szeméhez emelte. Meg akarta sajnálni magát. Azt hitte, hogy a járőrök nyúlásúak, hogy meg lehet őket tévesztetni. De azok nem érzékenyűnek el, a nő sírás miatt, főleg, ha az a határon túlról jött át, tudatlan vénasszony, csak álcázta magát. Ismerik már az ellenség ravaszságát.

— Hagyja abba a hazudozást, meg a szipogást! — szólt rá keményen Csapó elvtárs. — Azt hiszi, hogy ezzel használja?

Az örs felé indultak. Utaközben az öregasszony nem hagyott nekik nyugtot. Folyton beszélt, váltogatagta, hogy őt valaki küldte volna. Tovább állította, hogy ő csak az itt élő rokonát akarja meglátogatni, hogy semmi rosszat nem akar. Méltatlankodott afelett, hogy őt elfogták, amikor „becsületes” szándék vezerte át a határon. Mikor látta, hogy nem ér semmi a agadás, végül kibőkte, hogy figyelmeztették a titóisták: vigyázzon magára, el ne fogják a magyar határhoz.

Mostmár még jobban fűtötte a járőröket a lelkesedés. Tisztaban voltak azzal, hogy bűnös gazte-

vőt fogtak el. Közeledtek az örsökhöz. Alig várták, hogy beérjenek. Benn az örsön aztán még sok minden kiderült. Megtudták azt, hogy a határsértő egyik fia Ju. goszláviában az UDB ügynöke. Sok becsületes, hazáját szerető és Tito rendszerét gyűlölő jugoszláv hazafit juttatott már az UDB börtöneibe. Másik fia pedig hosszú idő óta börtönben ül itt Magyarországon, mert bűnös, népellenes összeesküvésben vett részt, és most a felfüggesztett halálra ítélt. A magyar nép ellen akart bűnt elkövetni. De Csapó és Surányi elvtársak gátat vetettek az UDB aljas tervének.

Az örs harcosai tanultak ebből az eredményes szolgálatból. Újra látták, hogy az imperialisták béréncel, titóisták legkülönbözőbb módszereket választanak aljas céljaik eléréséhez. Megtanulták, hogy sohasem sikerülhet az ellenség terve, ha éberen őrködnek a határon. Ha kíméletlenül lecsapnak minden ügynökre.

Válók tagjává a Magyar-Szovjet Társaságnak a békéért harcoló népünk sokmillióis tömege, gyereke is állásfoglalás az alibüszke ember gondolat orszá-terítés békéért, a szabadságért és emeljük tegyőzhathatlen bá-ja, a béke nagyhatalma, a Szov-unió mellett. Sorakozunk szor- tőr sorokban a magyar-szovjet barátság megtestesítője, az első magyar békebarcos az országépítő nagy hazafi, Rákosi Mátyás mögé.

Salgó László, az MSZT csongrádmegyei titkára

Janza Károly vezérőrnagy elvtárs, miniszterhelyettes előadást tart ma délután 6 órai kezdettel a Pártoktatás Házában az SZKP XIX. kongresszusának jelentőségéről

Ma délután 6 órai kezdettel Janza Károly elvtárs, vezérőrnagy, miniszterhelyettes előadást tart a SZKP XIX. kongresszusának jelentőségéről a Pártoktatás Házában. Az előadásnak nagy jelentősége van. Ngy segítséget nyújt a kongresszus anyagának tanulmányozásához. Utat mutat a kongresszus anyagának feldolgozásához, a gyakorlati munkánkban való felhasználásához.

Politikai iskolánk következő anyaga a kongresszuson elhangzott beszédek feldolgozása. Eppen ezért engedhetetlenül fontos az előadás meghallgatása pártvezetőségi tagjaink, propagandistáink, tömegszervezeti funkcionáriusaink és a kádereképző tanfolyam hallgatói részére.

Ma kezdődik a II. Országos Nyelvészkongresszus

A II. Országos Nyelvészkongresszus ma délután 4 órakor kezdődik az egyetem Ady-téri épületének bölcsészkar nagy előadótermében. A megnyitó ülésen Bárczi Géza akadémikus, a Magyar Nyelvudományi Társaság elnöke megnyitja az ülést. Zsirái Miklós akadémikus, egyetemi tanár „A magyar nyelvudomány haladó hagyományai” címmel tart előadást, majd Ligeti Lajos akadémikus, a Magyar Tudományos Akadémia alelnöke „Az uralkodó nyelvviszony kérdéseiről” ad elő. Mindkét előadást több hozzászólás és vita követi.

Holnap, szombaton délelőtt 9 órakor ugyancsak a bölcsészkar nagytermében Sulán Béla miniszteriumi főosztályvezető Anya-

nyelvi oktatásunk és tanárképzésünk kérdéseiről emel vitaindító előadást tart. Deután 3 órakor pedig Pois Dezső akadémikus, egyetemi tanár „A magyar irodalmi nyelv című előadását tartja meg, melyet ismét vita követ.

A kongresszus utolsó napján, vasárnap délelőtt 10 órakor a központi egyetem dísztermében tervbeszámoló ülés lesz, amelyen a magyar nyelvudomány terveit, feladatait vitatják meg. A délután 3 órakor ugyanott tartandó ünnepélyes záróülésen határozati javaslatot terjesztenek elő és vitatnak meg, majd ennek elfogadása után a háromnapos kongresszus Bárczi Géza akadémikus elnöki zárószóval ér véget.

A Magyar-Szovjet Társaság csongrádmegyei szervezeteinek vezetőségválasztó taggyűlései

Az MSZT Országos Vezetősége 1952 október 30-i határozata alapján november 30-tól január 4-ig minden alapszervezetünk taggyűlést tart, ahol demokratikusan újjá-
lasztják a meglévő választótagokat az üzemi, hivatali, kerületi, városi, falusi alapszervezetek vezetőségeit és megválasztják a küldötteket a felsőbb MSZT szervek (járás, városi) küldötttervezetére is.

Ez a feladat minden egyes alapszervezetünknek komoly felelősséget ró. Az MSZT életében először történik demokratikus választás; először történik, hogy alapszervezeti városi, járási vezetőségeinket a tagság választja meg; először történik szervezetünk életében, hogy a legszélesebb demokratikus elvek alapján — alulról felfelé — egészen a kongresszusig választja meg az MSZT tagság azokat a vezetőségi tagokat — üzemekben, kerületekben, községekben, városokban, járásokban me-

gyében a központi vezetőségi tagokig — akik méltóak és képesek arra, hogy szervezetünk életét jó irányítsák, hogy felelősséggel vezessék a szervezet munkáját.

Jó végrehajtása a választásnak komoly felelősséget hárít minden egyes MSZT funkcionáriusra, minden aktívunkra, Mozgószíni kell tudni az egész tagságot aktivizálni a tegszelésebb tömegeket, városokban az üzemi dolgozókat, kerületekben a lakosságot, az értelmiségieket, községekben és a mezőgazdasági szektorokban a dolgozó parasztságot. Tudatosítani kell demokratikus választásunk nagy jelentőségét; azt, hogy mit jelent a magyar dolgozók számára az MSZT tagjának lenni. Aktívunk ismertessék a dolgozók minden rétegével az MSZT feladatát; ismeretessék, hogy mit jelent a magyar nép számára a magyar-szovjet barátság. A magyar dolgozó nép könnyen megéri ezt, mert hiszen a napnak minden órájában érzi és élvezi a Szovjetunió baráti segítségét önzetlen, testvéri támogatását. Révai elvtárs mondta: „Az MSZT kizárólagos és fő feladata a Szovjetunió építésének tapasztalatairól, népének munkájáról és harcáról, kultúrájáról, tudományáról és művészetéről szóló konkrét ismeretek terjesztése.” Ami azt jelenti, hogy a kommunizmust diadalmasan építő szovjet nép hősi példájának hirdetésével, ismeretével az MSZT aktívák tovább fejlesztik a magyar-szovjet barátságot, fejlődésünk alapvető emelőjét.

Vezetőségválasztó taggyűléseink előkészítői munkáit kapcsoljuk össze az orosz nyelvtanfolyamok további szervezésével; kapcsoljuk össze ismeretterjesztő előadásaink, való tömegmozgósítással; kapcsoljuk össze aktívaképző tanfolyamaink számának a növelésével, a párt- és kormányhatározatok maradéktalan teljesítésével.

A vezetőségválasztó taggyűlések előkészítését alapszervezetünk tagtöbbszáz is használják fel. Aktívunk hívjanak az MSZT soraihoz minden olyan becsületes dolgozót, aki részt akar venni boldog és szép jövőnk építésében, aki tanulni akar a szocializmus megvalósításának hősi útjáról, aki a rohambrigád tagjaként akar alkotó, teremtő békát megteremtésért harcolni, aki kíváncsi népünk nagy nemzeti ügyének magyar-szovjet barátságának valódi fejlesztésére, aki tevékenyen akar részt venni pártunk és kormányunk határozatainak végrehajtásában.

Válók tagjává a Magyar-Szovjet Társaságnak a békéért harcoló népünk sokmillióis tömege, gyereke is állásfoglalás az alibüszke ember gondolat orszá-terítés békéért, a szabadságért és emeljük tegyőzhathatlen bá-ja, a béke nagyhatalma, a Szov-unió mellett. Sorakozunk szor- tőr sorokban a magyar-szovjet barátság megtestesítője, az első magyar békebarcos az országépítő nagy hazafi, Rákosi Mátyás mögé.